

sen ved flytning skal ses i sammenhæng med § 31. Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen bestemme, at introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser at deltage i introduktionsprogrammet. Hvis en udlænding ikke ønsker at deltage i introduktionsprogrammet, ville den pågældende - uden en bestemmelse som den foreslåede i § 32 - for at undgå at få frataget introduktionsydelsen kunne flytte til en anden kommune, hvor introduktionsydelsen kun ville kunne blive nedsat med eksempelvis 20 pct. For at undgå denne omgælsesrisiko er det fundet nødvendigt ikke at fastsætte et maksimum for, hvor meget ydelsen kan nedsættes efter § 32. Der vil således i almindelighed blive truffet bestemmelse om ophør af introduktionsydelsen efter § 32, når fraflytningen sker i tilfælde, hvor en udlænding ikke ønsker at deltage i introduktionsprogrammet i den kommune, hvor den pågældende er blevet boligplaceret.

Bestemmelserne i lovforslaget findes på denne baggrund at være i overensstemmelse med artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 12 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Det følger af artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at medlemsstaterne ikke må diskriminere på grundlag af blandt andet national oprindelse. Opregningen af diskriminationsgrunde i artikel 14 er imidlertid ikke udtømmende. Bestemmelsen udgør ikke et selvstændigt forbud mod diskrimination, men er accessorisk knyttet til de øvrige rettigheder og friheder, der er beskyttet i konventionen. Artikel 14 kan således kun påberåbes i sammenhæng med en af de øvrige bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller i en af konventionens tillægsprotokoller, herunder artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det grundlæggende kriterium for anvendelsen af artikel 14 er, at der skal være tale om sammenlignelige situationer («in relevantly similar situations»). Er en forskelsbehandling i sammenlignelige situationer objektiv og rimeligt begrundet, foreligger der imidlertid ikke diskrimination. Heri ligger, at en forskelsbehandling skal varetage et anerkendelsesværdigt formål og være proportional for ikke at være omfattet af diskriminationsforbuddet.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse befinder de af forslaget omfattede udlændinge som nyankomne til Danmark sig ikke i en sammenlignelig situation med danske statsborgere, hvorfor der ikke i denne sam-

menhæng er tale om en forskelsbehandling, der kan anses for stridende mod artikel 14.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse er situationen for flygtninge m.v. som defineret i forslagens § 54 ikke sammenlignelig med situationen for andre udlændinge, som nok er omfattet af forslagens regler om introduktionsprogram og introduktionsydelse, men som ikke er omfattet af reglerne om boligplacering. De af forslaget omfattede udlændinge, der ikke er flygtninge, vil have en tilknytning til en eller flere herboende personer og dermed til en bestemt kommune, hvorfor det vil være uhensigtsmæssigt under hensyn til grundlaget for den meddelte opholdstilladelse, hvis disse udlændinge omfattes af forslagens regler om boligplacering. I konkrete tilfælde, hvor der består en sådan ligearthed mellem flygtninge og de øvrige af forslaget omfattede udlændinge, at en forskelsbehandling vil savne saglig begrundelse og derfor være uforenelig med artikel 2 i 4. tillægsprotokol, forudsættes det, at myndighederne tager højde herfor, således at de pågældende flygtninge ikke bliver udsat for forskelsbehandling i forhold til de øvrige udlændinge.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser i §§ 18 og 32 om kommunalbestyrelsens godkendelse af at overtage ansvaret for et introduktionsprogram i en anden kommune og mulig nedsættelse eller ophør af introduktionsydelser, gælder disse regler på samme måde for flygtninge og flygtningelignende personer og for de øvrige udlændinge, der er omfattet af forslaget. Der er således allerede af den grund ikke tale om forskelsbehandling af de af forslaget omfattede udlændinge.

Det kan endelig overvejes, om der i relation til de foreslåede regler om boligplacering og de hertil knyttede regler om godkendelse fra tilflytningskommunen samt reglerne om mulig nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse er tale om forskelsbehandling, der strider imod artikel 14, dels i forhold til udlændinge, der har opholdt sig i landet i mere end 3 år og således ikke længere er omfattet af forslaget, dels i forhold til udlændinge, der er omfattet af forslaget. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er der ikke tale om sammenlignelige situationer, da den sidstnævnte gruppe af udlændinge som nyankomne befinder sig i en særlig situation, hvor det er afgørende at sikre, at de pågældende integreres i det danske samfund. Den førstnævnte gruppe af udlændinge har derimod gennemgået et integrationsforløb. Uanset om det antages, at de to grupper af udlændinge befinder sig i sammenlignelige situationer, er det Indenrigsministeriets opfattelse, at der ikke foreligger diskrimination i konventio-